

Dosarul nr.1ra-1419/2022
1-20099722-01-1ra-12092022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

judecătorii – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului Marțeniuc Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

Marțeniuc Alexandr Xxxx, născut la xxxx, originar din s.Xxxx, r-nul Xxxx, domiciliat în s. Xxxx, str. Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.01.2021 – 03.11.2021;
2. instanța de apel:14.12.2021 – 08.06.2022;
3. instanța de recurs: 12.09.2022 – 13.06.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 03 noiembrie 2021, Marțeniuc Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore.

S-a încasat de la Marțeniuc A. și Xxxx, în mod solidar în beneficiul Întreprinderii Cooperative de Colectare, Producere și Comerț “COLPRODCOOP” prejudiciul material în sumă de 63 518, 00 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Xxxx, în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Marțeniuc Alexandr, în perioada de timp de la data de 15 martie 2020, până la data de 25 aprilie 2020, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Xxxx, având intenția de profit și îmbogățire cu scopul de a însuși bunuri din avutul altei persoane,

conștientizând gradul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările prejudiciabile, au pătruns pe teritoriul întreprinderii Cooperative de Colectare, Producere și Comerț „COLPRODCOOP”, din or. Xxxx, str. xxxx, r-nul Xxxx, de unde, din diferite încăperi, au sustras în mod ascuns 66 bucăți calorifere din fier, a câte 11 secții fiecare, cu greutatea unei secții de 8,5 kg, la prețul unui kilogram de metal uzat de 1,7 lei, în sumă totală de 10 490,7 lei; 28 bucăți stilaje metalice din țevă metalică cu diametrul de 40 mm, lungimea totală a țevii fiind de 34 metri, a câte 2,7 kg, greutatea unui stilaj având 91,8 kg, la preț de 1,7 lei, în sumă totală de 4 368 lei; 10 capace pentru fântâni de canalizare, cu prețul a câte 700 lei, în sumă totală de 7 000 lei; un demolator electric în funcțiune la prețul de 3 864 lei; 70 containere metalice la prețul de 28 000 lei; 1874 kg semințe de floarea soarelui în sumă totală de 9 690 lei și 50 kg porumb la prețul de 105 lei, astfel fiind cauzat întreprinderii Cooperative de Colectare, Producere și Comerț „COLPRODCOOP” o daună materială considerabilă în sumă totală de 63 518 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocata Lungu Cristina în numele inculpatului, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a lui Marțeniuc Alexandr pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului a indicat că, la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de judecată trebuie să țină cont de prevederile art.7, 75 Cod penal și urmează să se conducă de criteriile ce asigura aplicarea față de acesta a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Astfel, se pretinde, că Marțeniuc A. ar fi sustras pe ascuns bunurile altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Latura obiectivă a furtului este realizată prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, iar lipsa unui act de proveniență a bunului, a unei dovezi că până a fi sustras l-ai avut în stăpânire, face imposibil de a demonstra sustragerea bunului. Respectiv, potrivit învinuirii aduse, fapta a avut loc în perioada cuprinsă 15.03.2020-25.04.2020, iar actul de proveniență prezentat de fostul administrator al ÎC „COLPRODCOOP” este din 01.05.2020 - Lista de inventariere, informația bunuri ne incluse în lista de inventariere din 02.06.2020, adică după presupusa săvârșire a infracțiunii.

Latura subiectivă a sustragerii este realizată prin intenție directă și scop de profit, care trebuie să existe în momentul săvârșirii faptei, însă dacă aceasta lipsește, fapta nu constituie infracțiunea de furt.

Consideră, că deoarece inculpatul în toamna anului 2019 l-a ajutat pe Xxxx să taie un copac în contul datoriei salariale a ultimului, în preajma teritoriului ÎC

„COLPRODCOOP”, pentru care a și fost sancționat administrativ, nu poate ulterior să fie învinuit, de comiterea sustragerii. La fel, pentru a fi calificativul „cauzarea de daune în proporții considerabile”, urmează să se țină cont de mai multe criterii și anume valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, însă deoarece ÎC „COLPRODCOOP” nu a adus nici un act de proveniență a bunurilor până la presupusa perioadă (15.03.2020-25.04.2020) de sustragere a bunurilor, o inventariere, sau date care ar confirma debitul/creditul acesteia, caracterul considerabil nu poate fi evaluat.

Totodată nu este de acord cu probele administrate, considerând că instanța a ignorat materialele cauzei și probele obținute, declarațiile martorilor, argumentele reprezentantului părții vătămate privind împrejurările cauzei și nu a luat în considerare întru soluționarea obiectivă, investigarea minuțioasă și sub toate aspectele toate circumstanțele relatate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, a apreciat probele prezentate de părți din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit.b),c),d) Cod penal.

Astfel, s-a stabilit cu certitudine că Marțeniuc A. a comis infracțiunea de sustragere, pe motivul neachitării salariului la timp, fiind nemulțumit de acest fapt, deoarece acesta a fost angajat al ÎC „COLPRODCOOP”, totodată, cele nominalizate sunt confirmate și de către martorul Melnic Oleg, inclusiv fiind recunoscut de către inculpat în cadrul efectuării percheziției la domiciliul său, din s. Xxxx, r-nul Xxxx.

La fel, instanța de apel a conchis că este neîntemeiată afirmația avocatului Lungu C. precum că Întreprinderea Cooperativă de Colectare, Producere și Comerț „COLPRODCOOP” nu a prezentat careva acte care ar confirma că bunurile sustrase ar aparține ei, nefiind prezent nici un act de inventariere precum că bunurile sustrase au fost prezente până la comiterea furtului, mai mult că cele 11 țevi metalice depistate la Marțeniuc A. la domiciliu nu corespund cu cele sustrase de pe teritoriul întreprinderii.

În acest sens, instanța a reținut că, la materialele cauzei sunt anexate rezultatele inventarierii bunurilor materiale al ÎC „COLPRODCOOP”, prin care se constată că bunurile sustrase de pe teritoriul întreprinderii aparțineau cu drept de proprietate.

Cele menționate, au fost confirmate și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Babără Anatolie, care a indicat, că bunurile sustrase se aflau toate pe teritoriul întreprinderii, fie în depozite, fie în clădirea administrativă. Concret care bunuri au fost sustrase, s-a stabilit urmare a inventarierii efectuate. Cu toate că Xxxx s-a eliberat din funcție, ultimul avea acces pe teritoriul întreprinderii, inclusiv în perioada comiterii furtului. *În luna noiembrie 2020, la inițiativa lui Xxxx au avut o întrevedere, în cadrul căreia ultimul i-a recunoscut că anume dânsul cu Marțeniuc Alexandr au comis furtul, rugându-l totodată să-și retragă plângerea depusă la organul de urmărire penală. Dânsul i-a explicat că o va face doar în cazul în care prejudiciul material cauzat va fi recuperat întreprinderii. Xxxx însă i-a comunicat că nu dispune nici de bunurile sustrase, nici de surse financiare.*

De asemenea, instanța a conchis ca neîntemeiat argumentul avocatului Lungu C. referitor la faptul, că nu s-a stabilit dacă a avut loc o pătrundere în vederea săvârșirii unei infracțiuni, cel puțin urma a fi stabilit faptul dacă Marțeniuc A. a avut posibilitatea, accesul, sau lipsa permisului de a pătrunde pe teritoriul întreprinderii ÎC „COLPRODCOOP”, deoarece unica dată când a fost văzut Marțeniuc A. prin preajma întreprinderii, a fost cu permisiunea administratorului întreprinderii, cazul cu copacul tăiat pentru care a și fost amendat, or, din materialele cauzei se confirmă faptul că inculpatul a avut acces pe teritoriul întreprinderii, inclusiv acesta a indicat că l-a ajutat pe Babără A. să taie arbuști de pe teritoriul întreprinderii.

Prin urmare, afirmația inculpatului privind nevinovăția sa are un caracter declarativ, care a fost apreciată de către instanță drept o metodă de apărare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Lungu C. în numele inculpatului Marțeniuc Alexandr, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului avocata a indicat motive similare ca în apelul declarat, suplimentar invocând că instanța urma să examineze efectiv problemele esențiale care sunt supuse aprecierii, dar nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Astfel, de către instanța de judecată a fost încălcat principiul in dubio pro reo și art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil și prezumția nevinovăției.

6.1. La data de **07.02.2023**, avocatul Lungu C. în numele inculpatului Marțeniuc A., a depus recurs suplimentar, invocând că în cazul în care instanța nu va pronunța o soluție de achitare a inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, având în vedere că infracțiunea comisă de Marțeniuc A. cade

sub prevederile legii cu privire la amnistie, solicită aplicarea prevederilor Legii nominalizate față de inculpat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Lungu C. în numele inculpatului Marțeniuc A., considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

8.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Lungu C. în numele inculpatului Marțeniuc A. la 17.08.2022.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului rezultă că avocatul formal a făcut referire la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, totodată din conținutul recursului se întrevide temeiurile pentru recurs prevăzute de pct.6) și 8) al normei nominalizate, care stipulează că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, precum și *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Însă, reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, instanța de recurs reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Marțeniuc Alexandr în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

În privința temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanță de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul recurentului. Au fost reflectate clar

motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de condamnare a inculpatului, soluție fiind întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Referitor la argumentele recurentului precum că, inculpatul urmează a fi achitat din motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 155- 162, vol. II), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și corespunzător de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, și practicii CtEDO.

Mai mult ca atât, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, întrucât instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Astfel, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Marțeniuc Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea atât a *declarațiilor reprezentantului părții vătămate Babără A. (f. d. 13-14 vol. I)*, cât și a martorului *Melnic O. (f.d. 20, vol.II)*, depuse în prima instanță și cercetate în ședința instanței de apel și probele materiale, precum *procesul-verbal din 04 iunie 2020 cu privire la constatarea infracțiunii (f.d.5, vol.I)*, *informația telefonică parvenită de la DZN (f.d.6, vol.I)*, *proces-verbal de cercetare la fața locului din 25.04.2020 și fototabelul anexat (f.d.8-23, vol.I)*, *rezultatele inventarierii bunurilor materiale al ÎC „COLPRODCOOP”*, din or. Xxxx, str. Xxxx, r-nul Xxxx (f.d.30-36, vol.I), *încheierea și mandatul judecătorului Judecătoriei Edineț, sediul Central din*

18.08.2020, privind autorizarea efectuării percheziției la domiciliul lui Marțeniuc Alexandr (f.d.100-104, vol.I), procesul-verbal de percheziție și tabelul fotografic din 20.08.2020 (f.d.106-112, vol.I), procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2020 (f.d.116, vol.I), procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul anexat din 21.08.2021 (f.d.120-127, vol.I), ordonanță din 24.08.2020 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d.128, vol.I).

Colegiul penal reține că respectivele probe confirmă faptul că Marțeniuc Alexandr a comis sustragerea bunurilor de la întreprinderea ÎC „COLPRODCOOP”, iar în urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului au fost depistate bunurile sustrase și anume: un stilaj din fier, un demolator electric de model „KRAFT” de culoare galben, cu mânerul de culoare sur metalic, un aparat pentru ascuțirea lanțurilor și cuțitelor de model „Лошадь” de culoare verde combinat cu roz și negru, unsprezece țevi cu lungimea de 2,85m cu diametru 0,50 cm de culoare verde combinată cu rugină, două țevi cu lungimea 0,80 cm și capătul de jos sunt sudate două picioare în unghi de 30 grade cu lungimea de 0,25cm de culoare albastru combinat cu sur metalic, patru profile cu lungimea de trei metri de culoare verde combinat rugină.

Totodată, elementul caracteristic a infracțiunii de furt, este modul clandestin de comitere a sustragerii, care demonstrează faptul că Marțeniuc Alexandr a avut acces pe teritoriul întreprinderii, mai mult că el personal a relatat că l-a ajutat pe Babără A. să taie arbuști de pe teritoriul acesteia.

În acest sens, instanța de recurs constată și declarațiile inculpatului Marțeniuc A., care a recunoscut faptul că a sustras bunurile nominalizate mai sus de la ÎC „COLPRODCOOP”, deoarece nu i-a fost achitat salariul la timp, astfel, fiind nemulțumit de acest fapt, ceia ce a fost confirmat și de martorul Melnic O.

Prin urmare, obiecțiile înaintate de recurent vis-a-vis de faptul că infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b),c),d) Cod penal nu întrunește elementele infracțiunii, urmează a fi respinse, or la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a verificat toate probele materiale și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1

din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cât privește motivul că prin hotărârile instanțelor judecătorești lui Marțeniuc A. i-a fost încălcat *principiul prezumției nevinovăției – in dubio pro reo*, precum și art. 6 CEDO - *dreptul la un proces echitabil*, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Potrivit dispoziției art. 8 alin.(1) – (3) CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Norma art. 24 alin. (2) și (3) CPP prevede că, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Alin. (4) al aceleiași norme prevede că, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 314 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, în instanța de apel nu au fost încălcate dreptul la prezumția nevinovăției, garanțiile principiului *in dubio pro reo*, precum și prevederile art. 6 CEDO și anume, instanța în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cauza penală în privința lui Marțeniuc A. a fost judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, fiind adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

8.2. Referitor la recursul suplimentar al avocatului Lungu C., declarat la 07 februarie 2023.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală instanța de recurs, *examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.*

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

În cazul dat, Colegiul penal constată că recursul suplimentar declarat la 07 februarie 2023, de către avocatul Lungu C. este declarat peste termen, drept urmare, este pasibil respingerii ca inadmisibil.

Așadar, Colegiul penal menționează că legislația procesual penală nu prevede noțiunea de recurs suplimentar, astfel că toate cererile ce se referă la dezacordul față de hotărârea instanței de apel se declară în mod obligatoriu în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de legiuitor la art.422 Cod de procedură penală, fără a fi posibilă extinderea acestuia.

Colegiul penal, remarcă faptul că, în speța dată, termenul de declarare a recursului ordinar curge din momentul pronunțării integrale a deciziei instanței de apel, adică din 28 iulie 2022 și expirat la 29 august 2022, aceasta fiind considerată ultima zi de depunere a recursurilor ordinare.

În asemenea situație, Colegiul penal remarcă faptul că avocatul Lungu C. a depus recurs la 17 august 2022, pe care îl consideră ca fiind depus în interiorul termenului de contestare prevăzut de legislația procesual-penală.

În pofida faptului dat, recurentul Lungu C. la 07 februarie 2023, depune încă un recurs suplimentar, însă recursul dat se consideră ca fiind o cerere de recurs ordinar, respectiv fiind depus peste termenul legal de contestare.

Așadar, Colegiul penal ține să menționeze că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală expres stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi prelungit sau limitat de către instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ, iar nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Rezumând cele expuse mai sus, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Lungu C. în numele

inculpatului Marțeniuc A. la 07 februarie 2023, pe motiv că recursul a fost declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului Marțeniuc Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Marțeniuc Alexandr Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul ordinar suplimentar declarat de către avocatul Lungu Cristina în numele inculpatului din 07 februarie 2023, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu